

уседнало. — бел. ред.

16. Процесите при насилствената седентаризация са доста сложни и разнообразни. Грамадната част от градските и селски гета в Централна Европа (бившата Австро-Унгарска империя — Чехия, Словакия, Унгария, част от Полша), с несравнимо по-тежки условия на живот от циганските махали в България, са резултат от политиката за насилствена интеграция на циганите, провеждана от Мария Терезия и Йосиф II през XVIII век. Специално политиката на насилствена седентаризация в България през 50-те години няма подобни следствия, тъй като бившите чергари в огромната си част не се заселват в циганските махали на големите градове (рождби на отминали исторически епохи), а запазват своето стриктно ограничаване от другите цигански групи. — бел. ред.

17. В случая се имат предвид масовите представи в обществото. Още в края на XVIII и особено през XIX век се появяват фундаментални изследвания на циганския език (Х.М.Г. Грелман, Фр. Пот, Фр. Миклошич), които до днес не са загубили своето значение, но тяхната известност е ограничена главно на академично равнище. — бел. ред.

18. Данните за България в тази карта са непълни. У нас съществуват доста повече разнообразни диалекти на циганския език, част от които са отразени и в научната литература. — бел. ред.

19. Данните за България в тази таблица не са точни. Немалки части от циганската общност у нас са турскоезични или румъноезични, без въобще да владеят цигански език. — бел. ред.

20. Тази етимология на груповите самоназвания е често срещана, но самите им носители невинаги я приемат и понякога дават други тълкувания, напр. чурари се извежда от „чури“ (нож), а ловари от „ловé“ (пари, богатство). — бел. ред.

21. Тази етимология произхожда от самите фичири, но в Гърция се срещат и други обяснения на груповото им самоназване (използвани от други цигански групи или околното население),